

Giovanna Tomassucci

Ośrodek polonistyczny w Pizie

Postscriptum nr 1(53), 303-304

2007

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GIOVANNA TOMASSUCCI
Università degli Studi di Pisa

Ośrodek polonistyczny w Pizie

Polonistyka pizańska istnieje i działa od ponad 30 lat (1973 r.) w obrębie centrum studiów językoznawczych Wydziału Nauk Humanistycznych (*Lettere*) miejscowego Uniwersytetu.

Promotorem jej powstania był prof. Giuseppe Dell'Agata i prof. Anton Maria Raffo, a pierwszym regularnym wykładowcą języka i literatury — prof. Ryszard Lewański, szczególnie zainteresowany studiami nad związkami kulturalno-historycznymi pomiędzy Polską i Włochami.

W 1981 r. uruchomiony został lektorat języka polskiego, prowadzony najpierw przez dr. Aleksandra Naumowa z Uniwersytetu Jagiellońskiego, a potem przez mgr Teresę Wątor Torelli, co umożliwiło nauczanie języka w sposób strukturalnie zorganizowany, stanowiący integralną część programu historyczno-literacko-językowego, oferowanego wszystkim potencjalnie zainteresowanym Polską i jej kulturą.

Kolejnymi wykładowcami polonistyki byli profesorowie: Jan W. Woś, któremu zawdzięcza się liczne prace o obecności Polaków we Włoszech, Jerzy Pomianowski, literat i znawca polskiej tradycji teatralnej, autor m.in. antologii *Guida alla moderna letteratura polacca*; Andrzej Litwornia, historyk literatury, specjalista okresu staropolskiego, romantyzmu i literatury współczesnej; dr Luca Bernardini, badacz m.in. związków historyczno-kulturowych polsko-włoskich, oraz prof. Giovanna Tomassucci, znawczyni epoki polskiego baroku, romantyzmu i literatury współczesnej i tłumaczka.

Trzydziestoletni okres rozwoju polonistyki pizańskiej był bogaty w liczne kontakty z polskimi środowiskami naukowymi (gościnne wykłady B. Bilińskiego, E. Balcerzana, A. Nowickiej-Jeżowej, H. Dziechcińskiej, M. Woźniak, L. Quercioli Mincer, C. Squillace czy R. Cieślaka w ramach współpra-

cy z uniwersytetami w Warszawie, Poznaniu, Krakowie, Wrocławiu i Szczecinie), jak też artystycznymi, np. spotkanie z reżyserem i aktorem Moni Ovadia oraz trzykrotna wizyta Jerzego Stuhra. Zwłaszcza przegląd jego kinematograficznego dorobku wzbudził w pizańskich studentach ogromne zainteresowanie.

Ośrodek polonistyczny w Pizie dysponuje dziś bogatą biblioteką, zawierającą ponad 5 tysięcy tytułów polsko- i obcojęzycznych oraz 20 czasopism polskich. Są wśród nich pozycje z zakresu literatury pięknej, teksty krytyki literackiej, dzieła historyczne (niektóre w rzadko dostępnych wydaniach z XIX i początków XX w.), jak i pozycje z zakresu szeroko pojętej kultury, folkloru, słowniki i podręczniki języka polskiego. Pizański księgozbiór polonistyczny wzbogacił się szczególnie dzięki darowiźnie biblioteki prywatnej sławisty Luigiego Salviniego oraz rodziny De Guttry. Jest na bieżąco uaktualniany, tak by gwarantować swym użytkownikom dostęp do podstawowych źródeł wiedzy o historii i kulturze Polski.

Program studiów polonistycznych przewiduje możliwość trzyletnich kursów literatury i języka oraz 2-letnią specjalizację. Oprócz przyszłych slawistów, polonistyką interesuje się często młodzież pochodząca z rodzin polsko-włoskich lub emigracyjnej fali lat 80.

Troską i zadaniem zespołu dydaktycznego jest więc zarówno wprowadzanie nowych adeptów w meandry polskości, jak i jej podtrzymywanie w tych, których korzenie wzięły z niej początek. Przynależność Polski do Unii Europejskiej może dać temu pokoleniu okazję do konkretnej realizacji tej historycznie udokumentowanej, wzajemnej więzi cywilizacyjnej na płaszczyźnie osobistej i zawodowej. Stąd też nasze starania skoncentrowane są na możliwie najpełniejszym jego przygotowaniu do wykorzystania tej szansy.